

Fővárosi Ítéltábla

17.Pf.20.868/2020/5.

A Fővárosi Ítéltábla a felperesi képviselő (felperesi képviselő címe., ügyintéző: dr. Kummer Ákos ügyvéd) által képviselt I.r. felperes (I. rendű felperes címe) I. rendű és II.r. felperes (II.r. felperes címe.) II. rendű felpereseknek a dr. Tálosi Adrienn ügyvéd (alperesi képviselő címe) által képviselt alperes (alperes címe.) alperes ellen személyiségi jog megsértése miatt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2020. október 29. napján meghozott 62.P.20.914/2020/7. számú ítélete ellen az alperes által 9. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg 15 nap alatt az I. rendű felperesnek 47.625 (Negyvenhétezer-hatszázhuszonöt) forint, a II. rendű felperesnek 31.750 (Harmincegyezer-hétszázötven) forint másodfokú perköltséget, valamint az állam javára – az állami adó- és vámhatóság felhívásában megjelölt módon és számlára – 200.000 (Kettőszázezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az alperes által üzemeltetett www.portál1 internetes hírportálon 2018. november 13-án „cikk címe1” címmel, a felpereseket egymás mellett ülve ábrázoló, 2013-ban készült fényképpel illusztrált (a továbbiakban: 1. számú) alábbi cikk jelent meg:

„személy1 volt párt1-alelnök közösségi felületbejegyzése után az portál1 érdeklődésére több, a párt1 belső ügyeire rálátó politikus megerősítette, hogy II.r. felperes párt1-elnök és I.r. felperes, a párt1 frakciója által az elmúlt években alaposan megtámogatott politikus között hosszabb ideje tartó, meglehetősen szoros kapcsolat van, annak ellenére, hogy a keresztény értékekről mostanában látványosan papoló pártelnök állítása szerint boldog házasságban él.

Az erkölcsös életéről való állandó prédikációja miatt érdekes tehát II.r. felperes mondhatni kettős élete.

„A párt1 keresztény elkötelezettségű, nemzeti párt, amelynek fontosak a szabadságjogok, az igazságosság és a biztonság” – szögezte le a sokáig párt1-közel portál3-nek adott interjújában II.r. felperes októberben. A párt1 elnöke egy hónappal később sorozat címe címen indított sorozatot közösségi felületoldalon a keresztény politika alapvetéseiről, amelynek első részében a hajléktalansággal kapcsolatban felmerülő problémákat értelmezte a Szentírás fényében. Ugyanennek a szériának a második fejezetében pedig a keresztény alapokon nyugvó adópolitikáról értekezett pár napja. Könnyen észrevehető, hogy II.r. felperes az utóbbi időben látványosan elkötelezte magát a keresztény értékek mellett, magát és pártját is több alkalommal a kereszténység védelmezőjének állította be.

„Micsoda szemforgató, álkeresztény szélhámosság ez?!” – ezt a kérdést már személy1, az egykori radikálisok korábbi alelnöke tette fel a pártelnöknek a múlt szombati közösségi felületbejegyzésében, amelyben kitálalt a párt1 vezető politikusainak urizálásáról, és a párt kasszájából a párt alkalmazottainak érkező magas fizetésekről. Szinte az egész magyar médián végighasított a párt1-os berkekben mostanában túl nagy népszerűségnek nem örvendő politikus írása, két fontos részlet viszont kimaradt. Pedig fontos. személy1 ugyanis

- egyrészt azt állította, hogy II.r. felperes feleségének, II. rendű felperes feleségének – személy2 jóvoltából – havi egymillió forint ütötte a markát a párt jogi feladatainak ellátásáért;
- másrészt viszont azt írta, hogy nemcsak a jogászok keresnek ilyen jól, hanem többek között II.r. felperes barátnője, I.r. felperes is.

Felmerül a kérdés: hogyan lehet egy embernek, egy keresztényi erkölcsökről, tisztaságról, őszinteségről a világnak tanácsokat osztogató politikusnak egyszerre egy felesége és egy barátnője is?

Az portál1 értesülései szerint II.r. felperes számára nem jelent problémát az extrém felállás. Portálunk ugyanis úgy tudja, hogy II.r. felperes és I.r. felperes között hosszabb ideje tartó szerelmi kapcsolat van, annak ellenére, hogy a keresztény értékeket mostanában látványosan előtérbe helyező párt1-elnök állítása szerint komoly házasságban él. Továbbá tudomást szereztünk róla, hogy a párt1on belül sokan tudnak a románcról, ami információink szerint minden bizonnyal jelenleg is tart.

I.r. felperes jó ideje a párt környékén mozog, legsikeresebb évei a 2011 és 2013 közötti időszakra tehetőek, amikor a 2011-es alapítású cég1 Kft. nevű cégével 14,75 millió forintot kaszált a párt1-frakciótól „szóbeli kommunikációs tanácsadásért”. Vállalkozásánál egy napilap2os e-mail-cím volt megadva a cégbázisban, amiből arra lehet következtetni, hogy I.r. felperes a párt1 hetilapjának, az azóta megszűnt napilap2nak volt a szerkesztője, újságírója. Sikerszeriájának nem lett vége, 2016-ban havi 508 ezer forintért kezelte a párt képviselőinek közösségi felületoldalt. Párthűségének köszönhetően a 133. helyen szerepelt a párt1 2018-as országgyűlési listáján.

A párt1 tagjaként a mai napig rendszeresen védelmébe veszi pártját a különböző közösségi felületos bejegyzések alatt”.

[2] A hírportálon 2018. november 14-én „cikk címe2” címmel az alábbi (a továbbiakban: 2. számú) cikk jelent meg:

„I.r. felperes, a párt1 alkalmazottja kevesebb mint hét év alatt több mint 40 millió forint értékű megbízást kapott a párt1 képviselőcsoportjától. Több érdekesség is akadt a frakción szerződésekkel kapcsolatos dokumentumok átböngészése során, például az, hogy vállalkozása már rögtön a bejegyzését követő napon 1 millió forintos megbízást kapott szakpolitikát érintő tanácsadásra.

„Valóságos álommeló a párt1 frakciójának dolgozni, feltéve, ha az embert I.r. felperes -nak hívják.” – írja a portál2 mai cikkében. A párt látványosan sikeres alkalmazottja azután került az országos média érdeklődési körébe, hogy személy1 egyik közösségi felületbejegyzésében II.r. felperes párt1-elnök jól kereső barátnőjének nevezte őt. Portálunknak több, a párt1 belső ügyeire rálátó szereplő megerősítette, hogy II.r. felperes és I.r. felperes között hosszabb ideje tartó szerelmi kapcsolat van, amiről információink szerint sokan tudnak a párt1ban.

A portál2 utánanézett, I.r. felperes hogyan teljesített a párt1-frakciónál az elmúlt években: a párt alkalmazottja és a tulajdonában álló cég1 Kft. a rendelkezésre álló adatok szerint 2011. és 2017. között több mint 40 millió forint értékű megbízást kapott a párt parlamenti képviselőcsoportjától.

I.r. felperes eleinte kommunikációs tanácsokat adott a párt1nak cégén keresztül, később a párt képviselőinek közösségi felületoldalát kezelte. Több érdekesség is akadt a dokumentumok átböngészése során, például az, hogy vállalkozása már rögtön a bejegyzését követő napon 1 millió forintos megbízást kapott szakpolitikát érintő tanácsadásra, ami bámulatos cégalapítási ütemezésekre utal.

A következő közpénzek, a következő címen érkeztek a párt1 frakciójától I.r. felperes -nak és a cég1 Kft.-nek 2011 és 2017 között.

- 2011.07.20-2011.08.08.: I.r. felperes A frakció képviselőinek kommunikációs felkészítése a tv- és rádiós szereplésekre 460.000 Ft
- 2011.10.18-2011.10.31.: cég1 Kft. Szakpolitikát érintő tanácsadás 1.000.000 Ft
- 2011.10.20-2011.11.07.: cég1 Kft. Szakpolitikát érintő tanulmány 2.200.000 Ft
- 2011.11.02-2011.11.30.: cég1 Kft. Szóbeli kommunikációs tanácsadás a képviselők részére 1.750.000 Ft
- 2012.01.03-2012.05.22.: cég1 Kft. Kommunikációs, média stratégiai tanácsadás 3.810.000 Ft
- 2012.09.10-2012.09.17.: cég1 Kft. Szakpolitikát érintő tanácsadás 200.000 Ft
- 2012.07.10-2012.10.10.: cég1 Kft. Szóbeli kommunikációs tanácsadás a képviselők részére 3.175.000 Ft
- 2012.10.16-2012.11.26.: cég1 Kft. Szóbeli kommunikációs tanácsadás a képviselők részére 2.794.000 Ft
- 2013.01.04-2013.02.28.: cég1 Kft. Képviselői közösségi felületoldal kialakítás, feltöltés, karbantartás 900.000 Ft
- 2013.03.08-2013.06.28.: cég1 Kft. A frakció részére média- és PR-tréningek tartása 1.200.000 Ft
- 2013.07.01-2013.09.15.: cég1 Kft. Képviselői közösségi felületoldal kialakítás, feltöltés, karbantartás 750.000 Ft
- 2013.09.15-2013.12.31.: cég1 Kft. Képviselői közösségi felületoldal kialakítás, feltöltés, karbantartás 1.400.000 Ft
- 2014.01.01-2014.04.30.: cég1 Kft. Képviselői közösségi felületoldal kialakítás, feltöltés, karbantartás 1.600.000 Ft
- 2014.05.05-2014.07.31.: cég1 Kft. Képviselői közösségi felületoldal kialakítás, feltöltés, karbantartás 1.200.000 Ft
- 2014.09.01-2014.12.31.: I.r. felperes Képviselői közösségi felületoldal kialakítás, feltöltés, karbantartás 3.790.000 Ft

- 2015.01.05-2015.03.31.: I.r. felperes közösségi felületoldalak kialakítása, feltöltése, karbantartása 1.524.000 Ft
 - 2015.04.01-2015.06.30.: I.r. felperes Képviselői weboldalak fejlesztése, üzemeltetése 1.524.000 Ft
 - 2015.07.01-2015.12.31.: I.r. felperes Képviselői közösségi felületoldalak kialakítása, feltöltése 3.048.000 Ft
 - 2016.01.04-2016.06.30.: I.r. felperes Képviselői közösségi felületoldalak kialakítása, feltöltése 3.048.000 Ft
 - 2016.07.01-2016.12.31.: I.r. felperes Képviselői közösségi felületoldalak kialakítása, feltöltése 3.048.000 Ft
 - 2017.01.19-2017.01.31.: I.r. felperes Képviselői közösségi felületoldalak kialakítása, feltöltése 508.000 Ft
 - 2017.02.01-2017.03.31.: I.r. felperes Képviselői közösségi felületoldalak kialakítása, feltöltése 1.016.000 Ft
 - 2017.04.01-2017.04.30.: I.r. felperes Képviselői közösségi felületoldalak kialakítása, feltöltése 508.000 Ft
- Összesen: 40.453.000 Ft”

[3] A felperesek keresetükben annak megállapítását kérték, hogy az alperes megsértette a jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogukat azzal, hogy az 1. és 2. számú cikkben valótlanul állította róluk, miszerint házasságon kívüli szerelmi kapcsolatban állnak egymással;

az I. rendű felperes a képmáshoz való személyiségi joga megsértésének megállapítását is kérte amiatt, hogy az alperes a képmását tartalmazó fényképfelvételt az 1. számú cikkben a hozzájárulása nélkül tette közzé;

elégtétel adásaként az alperest arra kérték kötelezni, hogy a velük szemben elkövetett jogsértésért való sajnálkozását 15 napon belül levélben fejezze ki a számukra, és jogosítsa fel őket a bíróság e levél nyilvánosságra hozatalára;

az I. rendű felperes arra is kérte kötelezni az alperest, hogy az 1. számú cikkben az I. rendű felperes arcképét 15 napon belül tegye felismerhetetlenné;

az I. rendű felperes javára 2.500.000 forint, a II. rendű felperes részére 2.000.000 forint sérelemdíjban, és annak 2018. november 15-től a kifizetésig járó, a késedelemmel érintett minden naptári félévben a félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal egyező mértékű késedelmi kamataiban is kérték marasztalni az alperest.

[4] Kereseti érvelésük szerint a sérelmezett közlésekben az alperes valótlanul állította, hogy egymással házasságon kívüli szerelmi kapcsolatban állnak. Nem vitatták, hogy korábban volt közöttük párkapcsolat, de az hosszabb idővel azelőtt megszűnt, hogy a II. rendű felperes a feleségével megismerkedett. Álláspontjuk szerint súlyosan sértő az I. rendű alperesre, ha őt valótlanul egy nő férfi szeretőjének, barátnőjének írják le. Közszereplőnek nem minősül, és semmi nem indokolja, hogy vele összefüggésben az alperes a nagy nyilvánosság előtt kizárólag a magánszférát érintő, intim kérdéseket taglaljon. Ugyanígy sértő a II. rendű felperesről, mint házas, családos férfiról valótlanul állítani, hogy felesége mellett

szeretőt tart. Keresztény elveket hangoztató közéleti szereplőként mindez alkalmas a belé vetett közbizalom rombolására is.

[5] Kiemelték, hogy az 1. számú cikkben megjelent képfelvétel az I. rendű felperest nem egy tömegrendezvény résztvevőjeként ábrázolja, hanem kifejezetten kiemeli őt a résztvevők közül, és a képaláírás a II. rendű felperessel együtt név szerint is megnevezi. Ezért egyértelmű az egyediesítés, amely kizárja a képmás felhasználása körében a 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:48.§ (2) bekezdés alkalmazhatóságát. A képmás felhasználásához az alperes nem kérte az I. rendű felperes hozzájárulását.

[6] A sérelemdíj iránti igény körében hangsúlyozták, hogy a vitatott cikkek megjelenését követően az I. rendű felperes a személyét méltatlan módon támadó üzeneteket kapott a közösségi felületen. Másrészt az alperes cikkei olyannyira olvasottak voltak, hogy az I. rendű felperes nevét a Google-keresőbe beütve az első két találat a két perbeli cikk, amely önmagában is komoly sérelmet jelent a számára.

[7] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

[8] Álláspontja szerint mindkét felperes közéleti szereplőnek minősül, akik túrni kötelesek a magánéletükkel kapcsolatos valós közléseket. Miután a kifogásolt közlés valós, így a jóhírnév megsértése a terhére nem állapítható meg.

[9] Azzal is érvelt, hogy az I. rendű felperesről közölt, nyilvános rendezvényen készült, a közösségi felület közösségi portálon megtalálható felvétel hozzájárul a társadalmi vitához. Ezért azt a közügyek szabad vitatását biztosító alapjog gyakorlása során a Ptk. 2:44.§ alapján az I. rendű felperes hozzájárulása nélkül is felhasználhatta.

[10] A sajnálkozást kifejező bocsánatkérő levél formájában történő elégtételadásra vonatkozó keresetet amiatt találta alaptalannak, mert a sérelmet szenvedett fél számára a jogsértést megállapító ítéleti rendelkezés nyilvánosságra hozatala általában kellő erkölcsi jóvátételt biztosít. Eltúlzottnak találta a felperesek sérelemdíj iránti igényét is.

[11] Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletével – a keresetnek nagyobbbrészt helyt adva – megállapította, hogy az alperes megsértette az I. és II. rendű felperes jóhírnévhez való személyiségi jogát azzal, hogy az 1. és 2. számú cikkeiben valótlanul állította a felperesekről, miszerint házasságon kívüli szerelmi kapcsolatban állnak egymással;

megállapította, hogy az alperes megsértette az I. rendű felperes képmáshoz való személyiségi jogát azzal, hogy az 1. számú cikkben az I. rendű felperes képmását tartalmazó fényképfelvételt tett közzé az I. rendű felperes hozzájárulása nélkül;

kötelezte az alperest, hogy elégtétel adásaként az elkövetett jogsértések miatt 15 napon belül a felpereseknek küldendő levélben fejezze ki sajnálkozását; feljogosította a felpereseket, hogy e levelet nyilvánosságra hozzák;

kötelezte az alperest, hogy az 1. számú cikkben az I. rendű felperes arcképét 15 napon belül tegye felismerhetetlenné;

valamint 15 napon belül fizessen meg az I. rendű felperesnek 1.500.000 forint, a II. rendű felperesnek 1.000.000 forint sérelemdíjat, és ezen összegeknek 2018. november 15-től a

kifizetésig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal egyező mértékű kamatát, a felpereseknek mint egyetemlegesen jogosultaknak 158.750 forint perköltséget, illetve az állam javára, külön felhívásra 405.000 forint feljegyzett eljárási illetéket.

[12] Döntését Magyarország Alaptörvénye B) cikk (1) bekezdésre, R) cikk (2) bekezdésre, a Ptk. 2:42.§ (1)-(2) bekezdésre, 2:43.§ d) és g) pontra, 2:44.§-ra, 2:45.§ (2) bekezdésre, 2:48.§-ra, 2:51.§ (1) bekezdésre, 2:52.§-ra alapította, valamint annak alapjául a Legfelsőbb Bíróság PK12., PK13. és PK14. számú állásfoglalásait, illetve az Alkotmánybíróság (a továbbiakban: AB) 30/1992. (V.26.) AB, 36/1994. (VI.24.) AB, 7/2014. (III.7.) AB (a továbbiakban: ABh.1.), 13/2014. (IV.18.) AB (a továbbiakban: ABh.2.) és 3145/2018. (V.7.) AB számú (a továbbiakban: ABh.3.) határozatait idézte.

[13] Nem értett egyet az alperes azon érveivel, hogy az I. rendű felperes is közéleti szereplőnek minősül, mert a 2018. évi országgyűlési választáson mandátumhoz nem jutott, a választás óta közéleti szerepet nem vállal, a peresített cikkek több mint fél évvel a választások után jelentek meg. Kiemelte, hogy a cikkek sérelmezett részei nem a felperesek korábbi közéleti szereplésével, közszereplő politikusként folytatott magatartásával, tevékenységével függenek össze, hanem kifejezetten a felperesek magánéletére vonatkozó tényállításokat tartalmaznak. Ezért a vitatott közléseknél az alperes egyik felperes esetében sem hivatkozhat a közszereplők fokozott tűrési kötelezettségére.

[14] Indokolása szerint a perben nem volt vitás, hogy a sérelmezett közlések tényállításnak minősülnek. Valóságtartalmukat azonban az alperes az elsőfokú bíróság meggyőződése szerint nem tudta bizonyítani. személyl két csatolt közösségi felületbejegyzése közül a korábbi, 2018. november 8-i a perbeli tényállításokra nézve semmilyen információt nem tartalmaz. A 2018. november 10-i bejegyzés felpereseket érintő része pedig nem a közöttük fennálló magánéleti viszonyra, hanem anyagi természetű kapcsolatra vonatkozik. Nincs olyan tartalma, amely a felperesek között jelenleg is fennálló, a testi kapcsolatot is magában foglaló szeretői viszonyra utalna. A közösségi felületbejegyzések ezért önmagukban nyilvánvalóan alkalmatlanok a peresített tényállítások valóságának alátámasztására. Az alperes személyl tanúkénti kihallgatását célzó bizonyítási indítványának nem adott helyt, mert nem merült fel olyan adat, ami szerint a tanú a sérelmezett tartalom valóságát tudná bizonyítani. Megjegyezte, hogy a bizonyítandó tény igazolására egyébként sem lenne elegendő súlyú személyl tanúvallomása.

[15] Köztudomásúnak tekintette, hogy mind a nő, mind a férfi számára súlyosan sértő, ha róluk valótlanul azt állítják, hogy hosszabb ideje házasságon kívüli kapcsolatot tartanak fenn. Az ilyen magatartást a társadalmi közfelfogás is elítéli, ezért az érintettek társadalmi megítélése egyértelműen hátrányosan változik. A II. rendű felperes a perbeli időszakban egy deklaráltan keresztény értékrendet fontosnak tartó párt vezetője volt, esetében mindez a politikusi megítélésére, az iránta fennálló közbizalomra is nyilvánvalóan kedvezőtlen kihatással jár. A perbeli valótlan tényállítás egyértelműen a felperesek magánéletére vonatkozott, annak a korábbi vagy jelenlegi közéleti tevékenységükhöz nincs köze. Ezért az alperes az indokolatlanul bántó, öncélúan vádaskodó valótlan tényállításaival – még a II. rendű felperes fokozott tűrési kötelezettsége mellett is – megsértette a felperesek jóhírnévhez való személyiségi jogát.

[16] Megjegyezte, hogy a társadalomra jelentős befolyással bíró sajtótermékeknek fokozott a felelőssége a megjelentetett tartalmak valóságára nézve. A véleménynyilvánítás szabadsága nem terjed ki a sértésre alkalmas valótlan tények közlésére, ha a nyilatkozó kifejezetten tudatában van a közlés valótlanságának, vagy a foglalkozása, hivatása

gyakorlásának szabályai szerint elvárható tőle a tények valóságtartalmának vizsgálata, de a kellő gondosságot elmulasztotta.

[17] A fénykép felhasználása körében azzal indokolta döntését, hogy az alperes nem tudta bizonyítani, miszerint a per tárgyát képező fénykép a felperes közszereplésével kapcsolatban készült, illetve annak készítéséhez, felhasználásához, megjelentetéséhez az I. rendű felperes hozzájárult. A cikk megjelenésekor az I. rendű felperes már nem volt közszereplő, a cikk róla szóló valótlan tényállítása nem kapcsolható közszerepléshez, hanem a magánszférát érinti. Az alperes azt sem bizonyította, hogy a felvétel nyilvános rendezvényen készült. A fényképen összesen három személy látható. A kép az I. rendű felperest kiemeli a többiek közül, nem a tömeg részeként mutatja be, hanem egyediesíti a személyét. A Ptk. 2:48.§ (2) bekezdésben említett felvétel is kizárólag arról az eseményről szóló tudósításban használható fel, ahol a kép készült. Az ilyen felvétel más eseményről szóló tudósításban, vagy bármilyen más célból történő felhasználásához, nyilvánosságra hozatalához nem mellőzhető az érintett hozzájárulása (BDT2020. 4222.). Emiatt az alperes megsértette az I. rendű felperes képmáshoz való jogát is, amely alól nem mentesíti, hogy a képfelvételt a közösségi felületről, vagy más médiumtól vette át, és hogy nem volt tudomása arról, miszerint az I. rendű felperes nem járult hozzá a fényképfelvétel közléséhez.

[18] Mindezek alapján teljesíthetőnek találta a felpereseknek a jogsértés megtörténtének megállapítása, az elégtételadásra kötelezés, és az I. rendű felperes arcképének felismerhetetlenné tétele iránti kereseti igényét is.

[19] A sérelemdíj körében köztudomású ténynek fogadta el a felpereseket érő nemvagyoni sérelem bekövetkeztét. Mindkét felperes vonatkozásában értékelte a jogsértés súlyát, magánszférát érintő voltát, az alperesi felróhatóságot, a sérelemdíj preventív funkcióját, és hogy a sérelmezett cikkek széles nyilvánossághoz jutottak el. Az I. rendű felperes esetében figyelemmel volt arra is, hogy az alperes több személyiségi jogát is megsértette, és az alperesi jogsértés következményeként kifejezetten sértő, megalázó tartalmú közösségi felületüzeneteket kapott, illetve a nevét a Google internetes keresőbe beütve az 1. számú cikk az elsők között jelenik meg. A sérelemdíj utáni kamatkövetelést a Ptk. 6:48.§ alapján ítélte meg.

[20] Úgy találta, hogy a felperesek sérelemdíj iránti igénye nem volt nyilvánvalóan eltúlzott, ezért teljes egészében pernyertesnek tekintette őket. Az alperest a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (a továbbiakban: R.) 3.§ és 4/A.§ alapján, mérlegeléssel megállapított ügyvédi munkadíjból álló perköltségükben, illetve a feljegyzett kereseti illetékben, és a bírósági meghagyással szembeni ellentmondás illetékében marasztalta.

[21] Az elsőfokú ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést – a 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 369.§ (3) bekezdés a)-d) pont szerinti felülbírálati jogkört megjelölve – elsődlegesen az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatása, és a kereset teljes elutasítása, másodlagosan az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatása, és a sérelemdíj összegének 100.000-100.000 forintra történő leszállítása érdekében.

[22] Jogorvoslati kérelmét azzal indokolta, hogy a törvényszék a rendelkezésére álló bizonyítékokat kirívóan okszerűtlenül értékelte, és tévesen adott helyt a felperesek keresetének. Alaptalanul utasította el a bizonyítási indítványát, mert az általa indítványozott tanú – a csatolt közösségi felületbejegyzései alapján – releváns információkkal rendelkezik a felperesek kapcsolatáról.

[23] Arra hivatkozott, hogy az I. rendű felperes a politikai szerepvállalása, illetve az érdekeltségébe tartozó gazdasági társaság útján a pártl -el kötött szerződése miatt közéleti szereplőnek minősül. Nem vitatta, hogy a kifogásolt közlések érintik a felperesek magánéletét. Nézete szerint azonban a politikai pártok vezetői és a párttól anyagi juttatásban részesülő személyek közötti kapcsolatok közérdeklődésre tartanak számot. Ezért a pártl vezetőjének a párt alkalmazásában álló személlyel való magánéleti és gazdasági kapcsolata is a közéleti vita tárgyát képezi. Emiatt a felperesek közéleti szereplőkként kötelesek tenni a magánéletükkel kapcsolatos valós közléseket.

[24] Hangsúlyozta, hogy a közéleti szereplők személyiségi joga és a véleménynyilvánítás szabadsága alapjogi kollíziója esetére kialakított alkotmánybírósági iránymutatás szerint a véleménynyilvánítás fokozott védelme mind a közügyekben megfogalmazott értékítéletekre, mind a közügyek körébe tartozó tényállításokra vonatkozik. A felperesek esetében közszereplői minőségük miatt kizárólag az emberi státuszt alapjaiban tagadó véleménynyilvánítások egészen szűk köre minősülhet a sajtót megillető alapjogok korlátjaként.

[25] Fenntartotta, hogy a Ptk. 2:44.§ alapján az I. rendű felperes hozzájárulása nélkül is felhasználhatta a róla nyilvános rendezvényen készült, a közösségi felület közösségi portálon megtalálható felvételt, mert az hozzájárult az 1. számú cikkel érintett társadalmi vitához. A közlés a közügyek szabad vitatását célozta, a kép olyan információt tartalmaz, amely a vitát előmozdította, így a képmás felhasználásához való hozzájárulás hiánya szükséges és arányos korlátozást jelentett.

[26] A sajnálkozást kifejező bocsánatkérő levél formájában történő elégtételadásra kötelező ítéleti rendelkezést amiatt vitatta, mert nézete szerint nincs jogszabályi lehetőség arra, hogy a bíróság az alperest – hozzájárulása nélkül – a jogsértés elismerésére, vagy sajnálkozás kifejezésére (bocsánatkérésre) kötelezze. A Kúria BH2014/6/175. számon közzétett Pfv.IV.21.435/2013. számú eseti döntésére utalva kifejtette, hogy megbánásra ítélettel senki nem kötelezhető, a sérelmet szenvedett fél részére a jogsértést megállapító ítéleti rendelkezés nyilvánosságra hozatala általában kellő erkölcsi jóvátételt biztosít.

[27] Fellebbezését azzal is indokolta, hogy az elsőfokú bíróság a sérelemdíj vonatkozásában a releváns körülményeket kirívóan okszerűtlenül és tévesen értékelte, emiatt azt eltúlzottan magas összegben állapította meg. Ilyen összegű sérelemdíjhoz nem elegendő a köztudomású tények alapján megállapítható sérelemre hivatkozni, hanem tényleges hátrányokat is igazolni kell. Az elsőfokú ítélet indokolása pedig nem jelölt meg hátrányt azon túl, amit a felpereseknek a fokozott tűrési kötelezettségük mellett el kell tűnniük, és amely kizárólag a perbeli cikk miatt érte őket.

[28] A felperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú ítélet fellebbezett részének helybenhagyását kérték.

[29] Álláspontjuk szerint a törvényszék a tényállást teljeskörűen feltárta, és a feltárt bizonyítékokból minden tekintetben okszerű következtetéseket levonva hozott ítéletet. Sem anyagi, sem eljárásjogi jogszabályt nem sértett. Megalapozottan mellőzte az alperesnek személyl tanúkénti kihallgatását célzó bizonyítási indítványát. Az ítéltábla már a sajtóhelyreigazítási perben is kifejtette, miért szükségtelen a tanú meghallgatása. személyl írásainak egésze anyagi, pénzbeli természetű eseményekre vonatkozott, nem pedig magánéleti viszonyokra. Az általa írtak nem vonatkozhattak a perben sérelmezett alperesi állításokra.

[30] Hangsúlyozták, hogy a jogvitában nincs jelentősége az I. rendű felperes közéleti szereplői minőségének. A valótlan, ráadásul az érintett magánéletét érintő közlések esetén a közszereplőnek sincs túrési kötelezettsége. A Ptk. 2:44.§ (3) bekezdés szerint nem minősül közügynek még a közéleti szereplők magánéletével kapcsolatos adat, információ sem. Másrészt az I. rendű felperes közszereplői mivoltát a cikkek közlésekor, 2018. novemberi állapot szerint kell megítélni. Az I. rendű felperes a 2018. áprilisi országgyűlési választáson nem jutott mandátumhoz, erre reális esélye sem volt. A választásokat követően semmilyen közéleti szerepet nem vállalt. Az pedig nem közszereplés, ha gazdasági vagy munkajogi kapcsolatban áll egy párttal, vagy annak országgyűlési képviselőcsoportjával. A sérelmezett cikkek egyébként sem a felperesek közéleti szereplésével, hanem kifejezetten a magánéleti kapcsolataikkal foglalkoztak.

[31] Azzal is érveltek, hogy miután az I. rendű felperes nem közszereplő, a képmása sem használható fel a hozzájárulása nélkül jogszerűen. A két vitatott cikk a felperesek magánéletét taglalta, ebben a körben állított róluk valótlanúságot. Nem merülhet fel ezért, hogy az I. rendű felperes képmása ehhez szolgáltatott volna a vitát előmozdító információt. Semmi sem indokolta, hogy az alperes a képmást a médiatartalomban közzétegye.

[32] Arra is hivatkoztak, hogy a jogsértésért való elégtételadás igényelt formája bevett az ítélkezési gyakorlatban. Az alperes által hivatkozott korábbi bírói gyakorlat már meghaladottá vált, a Kúria sem tartja fenn.

[33] Nézetük szerint a jogsértés kiemelkedő súlya, és az alperes jelentős felróhatósága miatt a köztudomású tényekre utalva sem vonható kétségbe a sérelemdíj iránti igényük megalapozottsága. Iratellenes a fellebbezés azon hivatkozása, hogy a felperesek igényüket csak a köztudomású tényekre alapították. Személyes meghallgatása során az I. rendű felperes konkrét hátrányokról is beszámolt, melyeket a perben iratokkal is igazoltak.

[34] Álláspontjuk szerint a sajtót a társadalmi vita igénye sem jogosítja fel arra, hogy a vita „felütéseként” valótlan tényeket közöljön. A hamis tényt állító személyt az alkotmánybírói gyakorlat is csak akkor részesíti oltalomban, ha nem tudta, hogy közlése valótlan, és ebben a körben a foglalkozása szerint elvárható figyelmet, gondosságot, körültekintést tanúsította. A tőle elvárható gondosságot azonban az alperes – általa sem vitatottan – elmulasztotta. Ezért a további jogsértéstől való visszatartása érdekében a kettős, reparációs és repressziós célzatú sérelemdíj magánjogi büntető szankció jellegének vele szemben erőteljesebben kell érvényesülnie. A sérelemdíjnak nemcsak valóságos elégtételt kell nyújtania a sértett számára, hanem alkalmasnak kell lennie a jogsértés szankcionálására, és magában kell foglalnia a jogsértés társadalmi elítélését is. Az elsőfokú ítéletben írtnál alacsonyabb összeg e rendeltetéseit nem tudná betölteni. Az igényelt sérelemdíj emellett több jogsértés szankciójának tekintendő, így azt is értékelni kell, hogy egy-egy sérelmezett cikkre lebontva milyen összegű a felperesi igény.

[35] A fellebbezés nem alapos.

[36] Az ítélőtábla a jogorvoslati kérelmet a 112/2021. (III.6.) Korm. rendelet (Veir. II.) 27.§ (1) bekezdés, valamint 42.§ (1) és (10) bekezdés alapján tárgyaláson kívül bírálta el. Miután az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére okot adó körülményeket nem látott fennállónak, ezért – a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között (Pp. 370.§ (1)-(2) bekezdés) – az elsőfokú bíróság ítéletének anyagi jogi felülbírálatát végezte el (Pp. 369.§ (3) bekezdés a)-d) pont).

I. A bizonyítás hiányossága

[37] Az alperes a fellebbezésében az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást érdemben nem vitatta, eltérő ténymegállapítást nem indítványozott. A bizonyítás hiányosságát abban látta, hogy az általa sem vitatottan jogilag tényállításnak minősülő sérelmezett közlések valóságának bizonyítására általa felajánlott tanú kihallgatását az elsőfokú bíróság szükségtelennek találta és mellőzte.

[38] Az alperes a bizonyítási indítványában a tanúvallomás bizonyításra való alkalmasságát (a bizonyítási eljárás lefolytatásakor hatályos Pp. 275.§ (1) bekezdés) személyi (62.P.20.493/2019/5. alatti ellenkérelemhez) csatolt közösségi felületbejegyzéseire alapította. Az ítéltábla azonban már a sajtó-helyreigazítási perben is kifejtette (32.Pf.20.155/2019/7. számú ítélet 4. oldal utolsó és 5. oldal első bekezdése), hogy a két csatolt közösségi felületbejegyzés a felperesek közötti bizalmas kapcsolatra, ezen belül szexuális jellegű viszonyra még csak nem is utal. A közösségi médiában írt bejegyzések anyagi természetű, pénzügyi vonatkozású eseményekre korlátozódtak. Következésképpen nem vonatkozhattak a sérelmezett közlésekre. Ezért személyi a perben bizonyítandó alperesi állításokkal összefüggésben nem lehet olyan tudomása, amiért őt tanúként meg kellett volna hallgatni.

[39] Osztotta az ítéltábla az elsőfokú bíróság azon álláspontját is, hogy a felperesek tagadó nyilatkozataival szemben az indítványozott tanú vallomása még kihallgatása esetén sem lenne elegendő az alperesi bizonyítási kötelezettség teljesítéséhez. Így e vallomásnak emiatt sem lehetett perdöntő jelentőséget tulajdonítani.

[40] Mindezek alapján a másodfokú bíróság nem látta indokát a Pp. 369.§ (3) bekezdés a) és b) pont szerinti felülbírálati jogkör gyakorlásának, a bizonyítás kiegészítésének, illetve az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás módosításának.

[41] II. Az I. rendű felperes közszereplői státusza, a felperesek tűrési kötelezettsége

[42] Az alperes a fellebbezésében tévesen hivatkozott arra, hogy a politikai pártokkal szerződéses kapcsolatban álló személyek, és a pártvezetőkkel fennálló magánjellegű kapcsolataik önmagukban a pártvezetők közszereplői minősége folytán a közéleti viták részévé válnak. Az elsőfokú bíróság által is hivatkozott alkotmánybírósági iránymutatás szerint ugyanis a közlés jellegét nem a közléssel érintettek személyi minősége határozza meg, hanem éppen fordítva, a közlés tárgyához mérten kell vizsgálni az érintettek személyi minőségét (ABh.3. Indokolás [43]). A közszereplői minőség megállapítása mindig egyedi mérlegelés kérdése. Az elsődleges szempont az, hogy a megszólaló valamely közéleti

(társadalmi, politikai) kérdésben fejtette-e ki a nézeteit. Elengedhetetlen annak vizsgálata is, hogy az érintett önkéntes elhatározása folytán váljon a közélet alakítójává. Jelentősége van annak, hogy az érintettnek milyen lehetőségei vannak arra, hogy a személyét, a tevékenységét, a nézeteit vagy a hitelességét érintő megnyilvánulásokra reagálhasson. Mindezt a közszereplői minőség megállapításának nem az a döntő szempontja, hogy az érintettnek mi a státusza, hanem az, hogy a közügyeket érintő, illetve közéletinek minősülő nyilvános vitában résztvevők az önkéntes elhatározásuk folytán váltak-e a közügyek, a közélet alakítójává, rendszeres vagy időszakonként megjelenő szereplőjévé (ABh.1. Indokolás [57], ABh.3. Indokolás [44]-[51]).

[43] Az AB által felállított szempontrendszer alapján az I. rendű felperes nem minősíthető közszereplőnek. A perben rendelkezésre álló adatok szerint a 2018. évi országgyűlési választásra állított listán történt jelölése ellenére sem vállalt közszereplést, nem fejtette ki nyilvánosan a nézeteit, álláspontját közéleti kérdésekben. Az alperes sem jelölt meg a részéről tanúsított olyan magatartást, cselekedetet, amellyel a közélet alakítójává kívánt válni. Arra is helytállóan hivatkoztak fellebbezési ellenkérelmükben a felperesek, hogy a politikai párttal, vagy országgyűlési képviselőcsoporttal kötött munka-, vagy egyéb polgári jogi (megbízási, vállalkozási) szerződés az AB mércéje szerint nem teszi közszereplővé az I. rendű felperest.

[44] Az alperes sem vitatta, hogy a sérelmezett közlések a felperesek magánjellegű kapcsolataira vonatkoztak, de ezeket a közéleti vita részének tekintette. A jogvita keletkezésekor már hatályos 2018. évi LIII. törvény 8.§ (1) bekezdés értelmében a magánélet tiszteletben tartásához való jog része – többek között – a képmás és a jó hírnév védelme. A törvény 7.§ (2) bekezdés pedig egyértelműen kimondja, hogy a közéleti szereplő magán- és családi életét, valamint otthonát a közéleti szereplőnek nem minősülő személlyel azonos védelem illeti meg. A Ptk. 2:44.§ (3) bekezdés is úgy rendelkezik, hogy a közéleti szereplő magán- vagy családi életével kapcsolatos tevékenység, illetve adat nem minősül közügynek. Helyesen hivatkoztak ezért arra fellebbezési ellenkérelmükben a felperesek, hogy a perbeli jogvita megítélésénél nincs jelentősége az I. rendű felperes esetleges közszereplői státuszának, illetve a közéleti szereplők fokozott tűrési kötelezettségének.

[45] A közéleti szereplők személyiségi joga és a véleménynyilvánítás szabadsága alapjogi összeütközése esetére kialakított alkotmánybíróági iránymutatás is hangsúlyozza, hogy a sajtó tájékoztató tevékenységének szabadsága nem korlátlan, hanem más alapvető jogok, vagy alkotmányos érdekek érvényesülése érdekében kötelezettségekkel tűzdelt. A sajtószabadság gyakorlása önmagában nem terjed ki a valótlanosságok közzétételére, sőt, az újságírók egyik fő felelőssége éppen a közölt hírek, információk hitelességének ellenőrzése (34/2017. (XII.11.) AB határozat, Indokolás [42]). A hamis tény állításával vagy híreszteléssel szemben a véleménynyilvánítás szabadsága csak akkor véd, ha a híresztelő nem tudott a hamisságról, és a foglalkozása által megkívánt körültekintést sem mulasztotta el (ABh.2. Indokolás [31], ABh.3. Indokolás [54]). Az alperes pedig a perben nem kívánta bizonyítani, hogy a közölt tények valóságtartalma ellenőrzésére vonatkozó általános kötelezettség teljesítését a cikkek megjelentetését megelőzően akárcsak megkísérelte volna.

[46] A törvényszék ezért helyes jogi következtetéssel állapította meg a jóhírnévhez való jog sérelmét, és jogszerűen alkalmazta a Ptk. 2:51.§ (1) bekezdés a) pont szerinti felróhatóságtól független szankciót.

[47] III. Képmáshoz való jog megsértése

[48] Arra helytállóan hivatkozott a fellebbezésben az alperes, hogy a jogvita az Alaptörvény IX. cikkében írt véleménynyilvánítás szabadságához és a VI. cikkben oltalmazott magánszférához, ezen belül a magánélet tiszteletben tartásához fűződő alapjog kollíziójaként értelmezhető. Nem lehet azonban figyelmen kívül hagyni, hogy az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésének a perbeli jogvita keletkezésekor már hatályos, Magyarország Alaptörvényének hetedik módosításával megállapított rendelkezései szerint a véleménynyilvánítás szabadsága nem járhat mások magán- és családi életének, valamint otthonának sérelmével. Ugyanezen tilalmat ismétli az Smtv. 4.§ (3) bekezdése is. A fenti [44] bekezdésben már idézettek szerint a 2018. évi LIII. törvény 8.§ (1) bekezdés alapján a magánélet tiszteletben tartásához való jog része a képmás védelme is.

[49] Másrészt az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdés értelmében alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható. Az Alkotmánybíróságnak a konkuráló alapjogi pozíciók esetén követendő gyakorlatra vonatkozó iránymutatásai szerint a bíróságoknak ilyen esetekben közvetítő, kiegyenlítő szerepet kell betölteniük. Figyelembe kell venniük, hogy egyik alapjog lényeges tartalma sem korlátozható, másrészt arra kell törekedniük, hogy a konkuráló alapjogi pozíciók az arányosság elvének megfelelően kíméletes kiegyenlítésre, méltányos egyensúlyba kerüljenek (13/2016. (VII.18.) AB határozat, Indokolás [55], 14/2016. (VII.18.) AB határozat, Indokolás [65], ABh.3. Indokolás [69]-[70]).

[50] Az I. rendű felperes keresetének elbírálásakor ezért azt kellett vizsgálni, hogy az I. rendű felperesnek az Alaptörvény VI. cikkében foglalt magánszférához fűződő joga korlátozhatta-e, és ha igen, mennyiben korlátozhatta az Alaptörvény IX. cikkében írt véleménynyilvánítási szabadság érvényre jutását. Ehhez azt kellett megállapítani, hogy jelen esetben a magánszférával szemben hol húzódik a közügyek szabad megvitatásához fűződő kiemelt alapjog korlátozást nem tűrő lényeges tartalma. Mindezt pedig az ítéltábla annak mérlegelésével állapította meg, hogy a képfelvétel közlése feltétlenül szükséges volt-e a közvéleménynek valamely közügyről való értesüléséhez, a közügy tájékozott módon, szabadon történő megvitatásához.

[51] A fenti [42]-[43] bekezdésben kifejtettek szerint az I. rendű felperes nem minősül közéleti szereplőnek. Az 1. számú cikk – a címét és a közlés egészét egységben,

összefüggéseiben vizsgálva (PK 12. számú állásfoglalás II. pont) – nem a felperesek közéleti tevékenységét, hanem magánéleti viszonyait taglalta. A vitatott közlés ezért nem járult hozzá valamely közügy szabad megvitatásához. Emiatt az alperes a perben alaptalanul hivatkozott arra, hogy a Ptk. 2:44.§ értelmében az I. rendű felperes képmását a hozzájárulása nélkül is felhasználhatta.

[52] Az ítéltábla mindenben egyetért a törvényszéknek a képmás érintett hozzájárulása nélküli felhasználása Ptk. 2:48.§ (2) bekezdésben írt feltételeinek hiányával kapcsolatos indokolásával is, melyet megismételni nem kíván.

[53] Mindezért az elsőfokú bíróság a képmáshoz való jog sérelme kapcsán is helytálló jogi következtetésre jutott, és törvényesen alkalmazta a Ptk. 2:51.§ (1) bekezdés a) pont szerinti felróhatóságtól független jogkövetkezményt.

IV. Elégtételadás

[54] A törvényszék a Ptk. 2:51.§ (1) bekezdés c) pont szerinti objektív szankció alkalmazását, az elégtételadást a kialakult bírói gyakorlatnak megfelelően rendelte el. A fellebbezés érvelésével szemben az elsőfokú bíróság bocsánatkérésre, és így megbánásra az alperest nem kötelezte, csak a jogsértés miatti sajnálkozása kifejezésére.

[55] Az ítéltábla kiemeli, hogy a Kúria az alperes által hivatkozott (BH2014.175. számon közzétett Pfv.IV.21.435/2013/8. számú) határozatában írt jogi álláspontját utóbb megváltoztatta. Újabb ítélkezési gyakorlata szerint lehetőség van elégtételadásként a jogsértőt arra kötelezni, hogy a jogsértésért elnézést kérjen, sajnálkozását kifejezze (Pfv.IV.22.098/2016/6. Indokolás [23], Pfv.IV.21.609/2017/3. Indokolás [23], Pfv.IV.21.311/2018/11. Indokolás [29]). Ezt a jogi álláspontot követi a Fővárosi Ítéltábla ítélkezési gyakorlata is (32.Pf.20.630/2019/4-II., 2.Pf.20.235/2020/4.). A jogsérelmet szenvedett fél megkövetése ugyanis olyan erkölcsi elégtétel, amely a hasonló jogsértések esetében indokolt még abban az esetben is, ha a sérelmet okozó jogi személy.

[56] V. Sérelemdíj

[57] Az alperes fellebbezési érvelésével szemben az elsőfokú bíróság az általa megítélt sérelemdíj összegét nem csupán a köztudomású tények alapján egyébként helyesen megállapított immateriális sérelmekre alapította. Az alperes sem vitatta az I. rendű felperes azon személyes perbeli előadását, hogy a sérelmezett cikkek hatására a közösségi felületen gyalázkodó üzeneteket kapott, ismerősei előtt magyarázkodni kényszerült, és még édesanyjának is magyarázkodnia kellett a szomszédai előtt. Az interneten a neve alapján a Google-kereső elsőként a két, címében is sértő és valótlan alperesi cikket hozza fel (6. számú

jegyzőkönyv 4. oldal 7.-8. bekezdés). Ezen állításokra nézve a felperesek már a keresetlevelükhöz is csatolták az okirati bizonyítékaikat (F/4.-F/9. számon).

[58] Tévesen hivatkozott az alperes a fellebbezésében arra is, hogy a köztudomású tények alapján megállapítható nem vagyoni hátrányok nem elegendőek a sérelemdíj törvényszék által alkalmazott összegéhez. A Ptk. 2:52.§ (3) bekezdés értelmében ugyanis a bíróságnak nemcsak az okozott immateriális sérelmet, hanem az eset összes körülményeit – különösen a jogsértés súlyát, ismétlődő jellegét, a felróhatóság mértékét, a jogsértésnek a sértettre és környezetére gyakorolt hatását – mérlegelve kell a sérelemdíj mértékéről határoznia.

[59] A töretlen bírói gyakorlat szerint a nemi élet a magánélet legintimebb belső részéhez tartozik. A szexuális viselkedés a magántitok körébe tartozó kérdés csakúgy, mint a családi kapcsolatokkal összefüggő személyes adatok (BH2002.89., BH2004.103.). Az alperes pedig a jóhírnévsértést a magánszféra legbensőbb szegmenséhez kapcsolódó valótlán tényállítással követte el, emiatt jogsértése kiemelkedő súlyú.

[60] A fenti [45] bekezdésben részletezettek szerint az alperes a vitatott cikkek közzétételkor a foglalkozásából eredő legalapvetőbb gondosságot sem tanúsította, cselekményének felróhatósága ezért jelentős. A sérelemdíj összegének megállapításánál továbbá azt kellett mérlegelni, hogy a nagy nyilvánosság előtt az alperes az I. rendű felperes terhére három, a II. rendű felperessel szemben két súlyos jogsértést valósított meg, melyek a felperesekre és a környezetükre hosszabb távon is kedvezőtlen hatást gyakoroltak. Mindezekre figyelemmel pedig az ítéltábla nem találta érinthetőnek a sérelemdíj elsőfokú ítéletben írt mértékét.

[61] Hangsúlyozza továbbá a másodfokú bíróság, hogy a sérelemdíjnak a másodlagos fellebbezési kérelem szerinti mérséklése a jogintézményt kiüresítené, nem lenne tekintettel a sérelemdíjnak a Ptk. miniszteri indokolásában is hangsúlyozott azon kettős funkciójára, miszerint az a személyiségi jogok megsértésének vagyoni elégtétellel történő közvetett kompenzációja, és egyben magánjogi büntetése is. Az alkalmazottnál alacsonyabb összegű sérelemdíj – ahogyan arra a törvényszék is helyesen utalt – nem lenne alkalmas a jogalkotó által elérni kívánt preventív hatás kiváltására sem.

[62] Mindezt az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett részét a Pp. 383.§ (2) bekezdés alapján – az indokolás fentiek szerinti kiegészítésével – helybenhagyta.

[63] A sikertelenül fellebbező alperes saját másodfokú perköltségét maga viseli (Pp. 83.§ (5) bekezdés). Köteles továbbá megfizetni a felpereseknek a Pp. 37.§ c) pont szerinti célszerűségi pertársaságra figyelemmel az R. 3.§ (2) és (5) bekezdés alapján, érdekeltségük

arányában megállapított ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltségét (Pp. 82.§ (3) bekezdés, 83.§ (1) bekezdés).

[64] A másodfokú eljárásban vesztes alperes viseli a perben érvényesülő tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési illetéket is (Pp. 102.§ (1) bekezdés, 83.§ (1) bekezdés, 30/2017. (XII.27.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdés).

[65] Az ítélet elleni fellebbezés a Pp. 365.§ (2) bekezdés alapján kizárt; a határozat erről tájékoztató rendelkezése a Pp. 364.§ szerint alkalmazandó Pp. 346.§ (3) bekezdésén alapul.

Budapest, 2021. április 29.

dr. Lukács Zsuzsanna s. k.

a tanács elnöke

dr. Kollár Zoltán

dr. Örkényi László

előadó bíró

bíró